κώσεως, καὶ νικηθεὶς ἀπὸ τὸν Γρηγόριον ἔφυγεν. Ὅθεν αὐτὸς ἐπαρακίνα τοὺς ἄνωθεν κατὰ τοῦ ἁγίου, διὰ τὸν φθόνον του. Οἵτινες ἔκαμαν συμβούλιον ἄθεον οἱ παράνομοι. καὶ ἐπαρακίνησαν μίαν κόρην εὐωδίαν ὀνόματι πολλὰ ὡραίαν εἰς τὸ σωματικὸν κάλλος, καὶ εὔμορφον. Καὶ τῆς ἐπαράγγειλαν, νὰ εἰπῆ. Πῶς ἐπόρνευσε μετ' αὐτῆς ὁ ἅγιος. καὶ τῆς ἔδωσαν ἀργύρια, νὰ μαρτυρήσῃ τὴν συκοφαντίαν. Τάσσοντας νὰ τὴν φυλάγουν αὐτοὶ ἀπὸ πᾶσαν ἐναντιότητα. Ὅταν εὖν ηὕρασι καιρὸν ἐπιτήδειον, ἔβαλαν ἔσω εἰς τὸ κελλίον τοῦ ἁγίου τὴν κόρην, ὅταν ἦτον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ὥραν τοῦ ὄρθου. καὶ ὅταν ἐτελείωσε τὴν ἀκολουθίαν, καὶ ὑπέστρεφεν, ἐπήδησαν οἱ ἄνομοι Σαβῖνος καὶ Κρισκεντῖνος, καὶ ἄλλοι τινές. Καὶ εὐγάζοντες τὴν κόρην ἀπὸ τὴν κέλλαν, ἐφώναξαν πρὸς τὸν λαόν. Ἔλθετε, νὰ ἴδητε τί ἔκαμεν ὁ Ἐπίσκοπος. Ταῦτα λέγοντες ἔσειρον ἔξω εἰς τὴν αὐλὴν τὸν ἅγιον οἱ ἐναγεῖς ὡς κατάδικον. καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔκλαιον. Προσελθόντες δὲ οἱ τριβοῦνοι, καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας ἠρώτησαν τὴν κόρην, νὰ εἰπῆ τὴν ἀλήθειαν, ἐὰν ἔπεσε μετ' αὐτῆς ὁ Γρηγόριος. Ἡ ὁποῖα διὰ τὰ ἀργύρια ὁποῦ τῆς ἔδωσαν ὡμολόγησε τὴν κατηγορίαν ψεύματα λέγουσα. Καὶ τὴν νύκτα ταύτην ἡμάρτησε μὲ τοῦ λόγου μου. Τότες ἔδεσαν τὸν ἱερὸν οἱ ἀνίεροι. Καὶ τὸν ἐφυλάκωσαν. Οἱ δὲ εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ ἐστενάχθησαν, ἠξεύροντες ὅτι ψεύματα τὸν ἐσυκοφάντησαν. καὶ ἐβούλουνταν, νὰ τοὺς θανατώσουν, καὶ νὰ τζακίσουν τὴν φυλακήν, νὰ τὸν εὐγάλουσιν. Ἀμὴ ὁ ἅγιος δὲν τους ἀφῆκε λέγωντας. Μὴ τέκνα μου ἀγαπητά. Μὴ βάλετε εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖρας σας. Ἀλλ' ἀφῆτε τῷ θεῷ τὴν ἐκδίκησιν. Μόνον προσμείνατε ἐδῶ τὴν νύκτα ταύτην, νὰ μὴ με φονεύσουσιν. Οἱ μὲν οὖν ἔμειναν. ὁ δὲ ἅγιος προσηύχετο ἔσωθεν λέγωντας. Εὐχαριστῶ σοι, κύριε, ὁποῦ μὲ ἠξίωσες, νὰ πάθω ταῦτα διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Εἰς δὲ τὸ μεσονύκτιον φῶς μέγα ἔλαμψεν εἰς τὴν φυλακήν. Καὶ κατελθὼν Ἄγγελος κυρίου διέρρηξε τὰ δεσμὰ ἀπὸ τοὺς πόδας τοῦ ἁγίου. καὶ ἀσπασάμενος αὐτὸν ἀπῆλθεν. Αἱ δὲ θύραι τῆς φυλακῆς ἀνοίχθησαν. Εἰσελθόντες οἱ ἄνθρωποι ἐπροσκύνουν τὸν ἅγιον λέγοντες. Ἀληθῶς ἠξεύρομεν ὅτι μετὰ σένα εἶναι ὁ κύριος. καὶ κατανυγέντες ἤθελαν νὰ φονεύσουν τοὺς κατηγόρους του. Ἀμὴ ἐκεῖνος τοὺς ἐπαρεκάλει λέγωντας. Μὴ τολμήσῃ τινάς σας νὰ μολύνῃ εἰς ἀνθρώπινον αἷμα τὰς χεῖρας του. καὶ ἐγὼ ἔχω τὸν δεσπότην Χριστόν, ὁποῦ μου βοηθᾷ, καὶ πολεμᾷ διὰ λόγου μου. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἦλθεν ὁ ἔξαρχος τοῦ Πάπα, ὁποῦ τοῦ ἔδωκαν οἱ συκοφάνται τοῦ ἁγίου τὴν κατηγορίαν ἔγγραφον. Ὅστις ἐπρόσαξε, καὶ ἤφεραν αὐτὸν εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ τὴν εὐωδίαν ὁποῦ τὸν ἐκατήγορησαν ὅτι ἡμαρτε. καὶ λέγει αὐτῆς ὁ ἔξαρχος. Ἀλήθεια εἶναι πῶς ἐκοιμήθη μετὰ σὲν ὁ Ἐπίσκοπος; Ἡ δὲ εἶπε. Ναὶ δέσποτα. καὶ εὐθὺς ὁποῦ εἶπε τὸ ψεῦμα ἐδαιμονίσθη ἡ τάλαινα. Οἱ δὲ κατήγοροι τοῦ ἁγίου ἔλεγον, ὅτι ἦτον Μάγος, καὶ